

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 13 lipca 2022 r. w sprawie T-227/21, Illumina/Komisja, wniesione w dniu 30 września 2022 r. przez Grail LLC

(Sprawa C-625/22 P)

(2022/C 451/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Grail LLC (przedstawiciele: D. Little, solicitor, J. Ruiz Calzado, J.M. Jiménez Laiglesia, abogados, A. Giraud, avocat, S. Troch, advocaat)

Druga strona postępowania: Illumina, Inc., Komisja Europejska, Republika Grecka, Republika Francuska, Królestwo Niderlandów, Urząd Nadzoru EFTA

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- unieważnienie i uchylenie zaskarżonego wyroku;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2021) 2847 z dnia 19 kwietnia 2021 r. w sprawie COMP/M.10188 – *Illumina/Grail*; powiązanych z nią decyzji Komisji C(2021) 2848 final, C(2021) 2849 final, C(2021) 2851 final, C(2021) 2854 final i C(2021) 2855 final z dnia 19 kwietnia 2021 r.; oraz powiązanej z nią decyzji Komisji z dnia 11 marca 2021 r., w której Komisja poinformowała spółki Illumina i Grail, że otrzymała wniosek o odesłanie i którego skutkiem prawnym zgodnie z art. 22 ust. 4 akapit drugi był zakaz dokonania koncentracji przez spółki Illumina i Grail na podstawie art. 7 rozporządzenia (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾;
- obciążenie Komisji jej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez wnoszącą odwołanie zarówno w niniejszym postępowaniu, jak i w postępowaniu przed Sądem; oraz
- podjęcie wszelkich innych środków, które Trybunał uzna za stosowne.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania spółka GRAIL podnosi trzy zarzuty. Zarzut pierwszy koncentruje się na naruszeniach prawa, jakimi jest obarczony zaskarżony wyrok w zakresie wykładni historycznej, kontekstualnej i celowościowej art. 22 rozporządzenia nr 139/2004, w którym to wyroku stwierdzono, że państwa członkowskie mogą złożyć wniosek o odesłanie na podstawie tego przepisu niezależnie od zakresu ich ustawodawstwa krajowego w dziedzinie kontroli koncentracji. Zarzut drugi koncentruje się na naruszeniach prawa, jakich dopuścił się Sąd w swoim wyroku, po pierwsze, nie wywodząc żadnych skutków prawnych z prawidłowego ustalenia, zgodnie z którym wystosowanie do wszystkich państw członkowskich wezwania do złożenia wniosku dotyczącego koncentracji związanej z przejęciem przez spółkę Illumina wyłącznej kontroli nad spółką GRAIL zajęło Komisji „bezzasadnie długi okres czasu”, a po drugie, przeprowadzając analizę prowadzącą do wniosku, że Komisja nie naruszyła przysługującego stronom prawa do obrony w toku postępowania, które doprowadziło do wystosowania wezwania i ostatecznie do przyjęcia decyzji Komisji C(2021) 2847. Wreszcie zarzut trzeci koncentruje się na naruszeniach prawa w zakresie dokonanej w zaskarżonym wyroku oceny uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa wynikających z bezwarunkowych i precyzyjnych zapewnień udzielonych przez komisarza ds. konkurencji / wiceprzewodniczącą Komisji dotyczących tego, kiedy i w jaki sposób Komisja dokona ponownej oceny stosowania art. 22 rozporządzenia nr 139/2004.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw („rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”) (Dz.U. 2004, L 24, s. 1).